

POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie ze skargi strony powodowej

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w L.

z dnia 19 maja 2010 r.,

w sprawie z powództwa Zakładu Przetwórstwa Mięsnego „H.” A. H. J. Spółki
Jawnej

przeciwko Agencji Nieruchomości Rolnych w Warszawie Oddziałowi Terenowemu
w L.

o ustalenie wysokości opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego
nieruchomości,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 30 listopada 2011 r.,

- 1) odrzuca skargę;
- 2) oddala wniosek przeciwnika skargi – Agencji Nieruchomości Rolnych w Warszawie Oddziału Terenowego w L. o zasądzenie kosztów postępowania wywołanego tą skargą.

Uzasadnienie

Skarga Spółki jawnej „H.” A. H. J. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku pozbawiona jest trzech niezbędnych elementów tej skargi, a wymienionych w art. 424⁵ § 1 pkt 2, 4 i 5 k.p.c.

Skarga nie zawiera jednoznacznego przytoczenia jej podstaw oraz ich uzasadnienia, a więc wyraźnego wskazania podstawy, na której skarga została oparta (art. 424⁵ § 1 pkt 2 k.p.c.). Tego braku nie sanuje sformułowanie: „... na podstawie art. 424¹ § 1 i § 2 k.p.c., zaskarżam ...”, ani też okoliczność, że podane zostały przepisy prawa, z którymi w ocenie skarżącego zaskarżone orzeczenie jest niezgodne. Tymczasem wymagania skargi przewidziane w pkt 2 i 3 art. 424⁵ § 1 k.p.c. są niezależne od siebie i spełniają jako odrębne elementy skargi, różne funkcje. Oba te elementy nie mogą być utożsamiane i ujęte łącznie, lecz wymagają odrębnego sformułowania i uzasadnienia (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 października 2005 r., VCNP 24/05; z dnia 28 października 2005 r., V CNP 6/05; z dnia 25 lipca 2006 r., III CNP 41/06; z dnia 28 lutego 2006 r., I CNP 12/06; z dnia 2 marca 2006 r., IV CNP 16/06).

Określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. wymogu uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody, spowodowanej wydaniem zaskarżonego orzeczenia, nie spełnia zawarte w skardze stwierdzenie, że orzeczenie wyrządziło skarżącemu szkodę ustalając rażąco zawyżoną i nieuzasadnioną prawnie opłatę roczną za grunty rolne, która została uiszczona, bez przedstawienia dowodu jej zapłaty. Tymczasem uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody powstałej w następstwie wydania zaskarżonego orzeczenia wymaga wskazania jej rodzaju, postaci, rozmiaru oraz przedstawienia dowodów albo innych środków uwiarygodniających to twierdzenie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., CNP 5/05; z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006 r., nr 7-8, poz. 141; z dnia 9 lutego 2006 r., IV CNP 42/05; z dnia 15 lutego 2006 r., IV CNP 7/05). Samo stwierdzenie skarżącego o powstaniu szkody nie jest wystarczające do uznania spełnienia wymagania skargi przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. (por. postanowienie SN z dnia 26 stycznia 2006 r., V CNP 98/05).

Ponadto nie została spełniona przesłanka wynikająca z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., ponieważ skarżący ograniczył się tylko do stwierdzenia, że wyrok nie podlega zaskarżeniu w jakimkolwiek innym trybie, w szczególności w trybie skargi kasacyjnej. Takie sformułowanie nie jest równoznaczne ze spełnieniem wymogu przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. (por. postanowienie SN z dnia 17 sierpnia 2005 r., I CNP 5/05, OSNC 2006 r., nr 1, poz. 17). Jego spełnienie polega na zawarciu w skardze wyodrębnionej juredycznie argumentacji dowodzącej w sposób wyczerpujący i niebudzący wątpliwości, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych, np. skargi o wznowienie postępowania, także nie było i nie jest możliwe (por. postanowienie SN z dnia 19 stycznia 2006 r., II CNP 2/06, OSNC 2006 r., nr 6, poz. 112; postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006 r., nr 7-8, poz. 140).

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.

Oddalenie wniosku przeciwnika skargi o zasądzenie kosztów postępowania uzasadnione jest tym, że w wypadku odrzucenia skargi nie należy się zwrot kosztów postępowania stronie, która w odpowiedzi na skargę wniosła o jej oddalenie w całości, natomiast nie podniosła zarzutu, że skarga powinna być odrzucona (por. postanowienie SN z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 563/01, niepubl. oraz orzeczenie SN z dnia 15 listopada 1934 r., C II 1677/34, Zb.Urz. 1935 r., poz. 204).